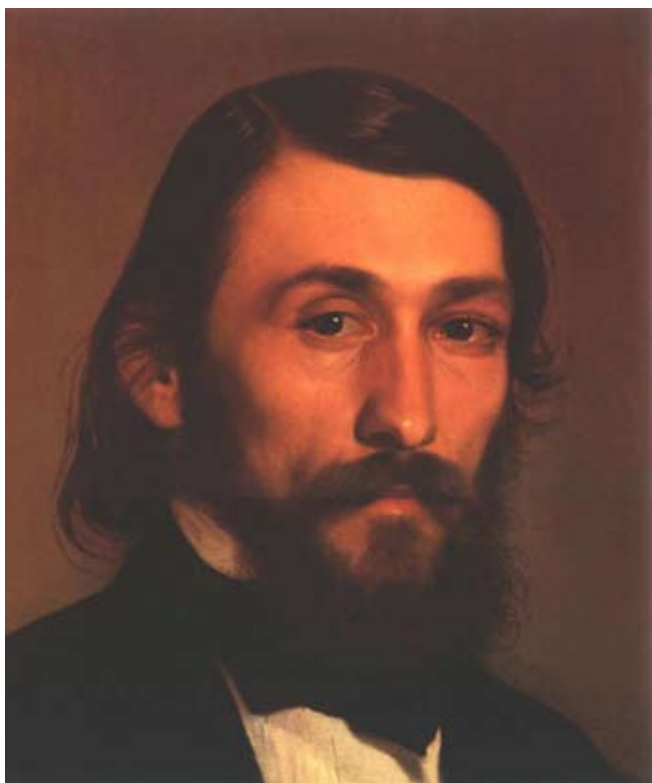

História homeopatie na Slovensku

Mnohí ľudia sa nazdávajú, že homeopatia je nejakým prúdom New Age. Nevedia, že nejde o žiadny módny výstrelok ani komerčný produkt. Je to liečebná metóda, ktorá má svoju históriu, metodiku, systém vzdelávania, odborníkov a vyše 200 rokov liečebných výsledkov v rôznych krajinách sveta, ba v niektorých štátoch má svoje pevné miesto aj v národnom zdravotnom systéme.

Na Slovensku sa o homeopatii dozvedáme od 90. rokov 20. storočia, ale jej vzostup je len znovuzrodením. V minulosti totiž lekári, no najmä evanjelickí farári, ale aj iní národní buditeľia na území Slovenska homeopatiu praktizovali. Keďže ale samostatné Slovensko existuje až od roku 1993, história homeopatie sa, rovnako ako história Slovenska, prelína s dejinami habsburskej monarchie, Uhorska a Československa.

V habsburskej monarchii (po rakúsko-uhorskom vyrovnaní v roku 1867 nazývanej Rakúsko-Uhorsko) žilo mnoho národností, preto vzdelanci z územia dnešného Slovenska (v tom čase tzv. Horného Uhorska) bežne ovládali niekoľko svetových jazykov. Samozrejmosťou bola nemčina, a tak mohli Hahnemannove

„Homeopatia je hodná, aby ju každý kňaz kultivoval.“ (Jozef Miloslav Hurban)

Z obsahu:

- Homeopatia vo Vatikáne
- Ako mi homeopatia zmenila život
- Prípady z praxe
- O mužoch, od mužov, mužom
- Dobrodružstvo s Arnikou

Na úvod ...

Milí čitatelia,

aj Vám tak čas letí? Je pre mňa priam neuveriteľné, že od vydania prvého čísla Homeopatických Zvestí ubehol už rok... Je to síce dosť dlhá doba, ale nezaháľali sme.

Ukončili sme už 4. cyklus Domačej homeopatie v Košiciach, prebehol tu aj MamaTata kurz a prvýkrát sa uskutočnil 6-mesačný homeopatický kurz aj v Bratislave. Účastníci sa nadšene vrhli do objavovania homeopatie, o čom sa môžete presvedčiť aj v našej fotoreportáži. Teda sme sa usilovne snažili rozšíriť homeopatiu do sveta, aspoň do toho nášho slovenského. Ale nemyslite si, že o homeopatii v minulosti vedelo tak málo ľudí. Dôkazy nájdete práve v tomto čísle. Prajeme Vám príjemné čítanie.

Dr. Jana Kolenová, SAKHom.
Certifikovaný klasický homeopat
Odborný garant časopisu Homeopatické Zvesti

Dr. Ábrahám von Szontágh (1830 – 1902)

práce či Nemecký homeopatický žurnál čítať v originálnom znení, rovnako ako aj anglicky či francúzsky písanú homeopatickú literatúru.

V roku 1846 bola založená Rakúska homeopatická lekárska asociácia. V zozname členov z roku 1862 sa spomínajú dvaja lekári s praxou v Bratislave: Dr. Anton Eduard Nehrer a **Dr. Ábrahám von Szontágh** (1830 – 1902). Dr. Szontágh bol dokonca v Bratislave osobným leká-

Diela Dr. Atomyra vyšli aj knižne.

rom grófa Zičího, no neskôr sa presťahoval do Pešti a pôsobil tu ako tajomník Uhorskej homeopatickej lekárskej asociácie. Rodina Szontághovcov je známa aj založením jednej z prvých osád vo Vysokých Tatrách, Nového Smokovca.

Priekopníkom homeopatie na území dnešného Slovenska bol **Dr. Jozef Atomyr** (1807 – 1856), ktorý udržiaval kontakty aj s Hahnemannom. S homeopatiou sa zoznámil v roku 1825 cez veľké liečebné úspechy rakúskeho vojenského lekára Dr. Müllera. Dr. Atomyr bol známy tým, že nechcel podľahnúť len nejakému okúzeniu homeopatiou, ale poctivo čítal elaboráty propagujúce aj zatracujúce homeopatiu. To, čo sa dozvedel, a to, čo videl v praxi ako výsledky tejto liečby, ho však primälo postaviť sa na stranu tej menšiny lekárov, ktorá bola zástancom homeopatie a Hahnemannove princípy vždy bránil pred slovnými útokmi ošetrovateľov, ktorých bolo v radoch univerzitných lekárov mnoho. V roku 1832 sa Atomyr stal osobným lekárom grófa Čákyho, ktorého sprevádzal na jeho cestách. Krátku dobu pôsobil ako lekár aj v Levoči, ktorá bola v tomto období významným centrom slovenského národného hnutia. V roku 1833 odcestoval s grófom do Bratislavy, kde zotrval až do svojho

vymenovania za osobného lekára vojvodu z Lucce v Toskánsku. Vo svojich Homeopatických spisoch opisuje skúsenosti z vlastnej homeopatickej praxe a zmieňuje sa o svojej rozsiahlej homeopatickej lekárničke, ktorá zahŕňala do 125 zo 150 najpoužívanejších liekov. Zároveň ich v potencii D30 i vyššej ponúkal lacno na predaj záujemcom z radov laikov aj doktorov, aby bola homeopatia čo najviac spropagovaná. V roku 1833

dokonca presvedčil 20 zámožných priaznivcov homeopatie, aby darovali peniaze na novú homeopatickú nemocnicu v Lipsku. Po návrate z Lucce pôsobil krátko na Spiši a v Bratislave, odkiaľ odišiel do Pešti. Na prelome rokov 1844/1845 sa však vrátil do Bratislavy a pôsobil tu až do svojej smrti.

Okolo roku 1860 bola Bratislava baštou homeopatie. Práve v tomto čase tu samostatne pôsobilo 8 homeopatických lekárov: Dr. Franz Cservinka, Dr. Ritter von Koch, Dr. Nehrer, Dr. Sigmann, Dr. Streibig, Dr. von Szontágh a chirurgovia Setéth a Weißweiler. Mená týchto lekárov sa spomínajú aj v archívnych dokumentoch iných slovenských miest.

Na východe Slovenska, konkrétne v Košiciach, taktiež pracovali homeopatickí lekári, konkrétne **Dr. Dávid Kain** (1821 – 1890), ktorý sa tu usadil v roku 1850 a v roku

Dr. Dávid Kain

1866 bol po úspechoch pri liečbe cholery menovaný za čestného úradného lekára mesta Košice, a **Dr. Felix Pacher**, ktorý

tu začal pôsobiť na začiatku 90. rokov 19. storočia a údaje o jeho pôsobení sú ešte krátko pred 1. svetovou vojnou. Zaujímavosťou je, že v Košiciach existovala okolo roku 1894 homeopatická lekáreň „Zum Auge Gottes“ (U Božieho oka), zrejme jediná svojho druhu.

Homeopatia však nebola len liečbou veľkých miest, ale praktizovali ju aj liečitelia v malých mestách a na vidieku, pričom išlo najmä o evanjelických farárov. Tu si treba uvedomiť, že tým robili chudobnejšiemu obyvateľstvu veľkú službu,

keďže lekár nebol v tom čase samozrejmosťou. Homeopatia pritom nebola nápomocná len ľuďom, ale aj domácim zvieratám, ktoré boli priam rovnocennou súčasťou rodín. Ony poskytovali obživu, pomoc na poli a ich strata mohla rodinu priviesť na pokraj biedy.

Evanjelickí farári boli univerzitne vzdelaní učitelia, ktorí ale od čias štúrovcov mali ako jeden z hlavných cieľov svojej práce métu priblížiť sa prostým ľuďom, a to na úrovni spôsobu života i jazyka. Navyše mali sami svoje manželky a deti, ako aj farníkov, preto choroby boli pre nich aktuálnou témou a bolo potrebné sa im venovať. Dôkazom je pasáž z knihy **Jozef Miloslav Hurban** autora Miroslava Hvožďara (Tranoscius, 2008), kde sa v kapitole Otec uvádza:

„Popri chudobe bola Hurbanova rodina často navštevovaná i nemocami. Samotného Hurbana posledných 15 rokov života trápili priechy, zimnice a zádach, hlavne v zimných mesiacoch. S obľubou používal homeopatickú liečbu. Dňa 30. marca 1875 napísal o tom do Trenčianskych Stankoviec známemu ľudovému liečiteľovi, farárovi Štefanovi Križanovi: *„Homeopatia je hodná, aby ju každý kňaz kultivoval. Ja som už nejednomu pomohol a dom môj je celý len mnou liečený a to najzdarnejším prospechom. Od mendíka počnúc až po kravu a psa.“* V knihe sa spomínajú aj jeho zápisky, ktoré si zaznamenával o svojich konfirmandoch pred aj po konfirmácii. O jednej svojej konfirmandke si zaznačil: *„Modlitbami a homeopatiou z ťažkej nemoci vyliečena.“*

Spomínaný **Štefan Križan-Žiranský** (1826 – 1894) bol evanjelický duchovný v Trenčianskych Stankovciach a národovec, o ktorom sa v obecných prameňoch píše: *„Dobrý vzťah k drobnému slovenskému ľudu prejavil aj ako ľudový lekár – homeopat... Liečil*

bezplatne, čím si získal úctu a obdiv širokého okolia. Vo svojej liečiteľskej disciplíne udržiaval živé kontakty s nemeckými homeopatmi.“ Dnes má v Trenčianskych Stankovciach dokonca na fare pamätnú tabuľu, na ktorej sa spomína aj samotný fakt, že bol homeopatom.

Homeopatiu využíval aj jeho menovec, evanjelický farár v Súľove, **Miloslav Križan**. Jeho potomkovia dodnes vlastnia starú homeopatickú literatúru a vzhľadom na prácu svojho predka nechápu odmietavý postoj cirkvi k homeopatii v dnešnej dobe.

O priaznivom vzťahu evanjelikov k homeopatii svedčia aj ďalšie mená: rodina Dobšinských, pedagóg prvého slovenského gymnázia v Revúcej **Jozef Kvetoslav Holub** (1820 – 1899), ktorý sa venoval homeopatickému liečeniu práve v Revúcej a v jeho pozostalosti sa nachádzajú práce z oblasti biológie, medicíny a iných prírodovedných disciplín, syn evanjelického farára **Ján Teofil Šimko** (1785 – 1868), ktorý okrem toho, že sa venoval homeopatii, zaoberal sa aj propagáciou racionálneho stravovania, či **Ján Pavol Goldperger** (1866 – 1945), evanjelický farár v Kladzanych, propagátor homeopatie, ktorý sa venoval aj výrobe liekov z bylín.

Počas komunistickej éry bola homeopatia z ideologických dôvodov zakázaná a alopatická medicína sa stala jedinou možnosťou liečby. Až po revolúcii v roku 1989 prišlo jej znovuzrodenie. V súčasnosti existujú dve spoločnosti zastrešujúce homeopatickú činnosť na Slovensku: **Slovenská lekárska**

homeopatická spoločnosť (združuje lekárov, farmaceutov a veterinárnych lekárov zaoberajúcich sa homeopatiou) a **Slovenská homeopatická asociácia** (jej členmi sú profesionálni homeopati, študenti homeopatie a tiež jej priaznivci). Dôležitou súčasťou šírenia klasickej homeopatie na Slovensku je vzdelávanie. S týmto cieľom vznikla 4-ročná **Slovenská akadémia klasickej homeopatie (SAKH)** vedená klasickým homeopatom Dr. Vladimírom Petrocím, kde môžu študovať lekári aj nelekári (títo absolvujú aj medicínske minimum). Do oblasti vzdelávania a šírenia povedomia o homeopatii patria aj semináre **Domáca homeopatia a MamaTata kurz** klasickej homeopatky Dr. Jany Kolenovej, ktoré sú určené širšej laickej i odbornej verejnosti a zameriavajú sa na liečbu akútnych ochorení a úrazov, ako aj na pochopenie kľúčových princípov homeopatie. Predstavujú základné vzdelanie v oblasti homeopatie, na ktoré je dobré v prípade hlbšieho a profesionálneho záujmu nadviazať štúdiom na 4-ročnej SAKH.

Na základe tohto článku môžeme usudzovať, že dnešné Slovensko bolo a je krajinou, v ktorej homeopatia žije, a že jej 40-ročná odmlka bola len násilným prerušením kontinuity a rozvoja homeopatie na našom území. Svedectvo minulosti zároveň hovorí o tom, že homeopatia bola známa a využívaná na celom území dnešného Slovenska a že bola liečebnou metódou, s ktorou mali slovenskí národovci a buditeľia bohaté a dobré výsledky. Ich odkaz v oblasti vzťahu k národu a jeho kultúre je dodnes živý a čerpáme z neho. Možno stojí za zamyslenie, či aj ich odkaz v oblasti liečebných metód nemá byť v súčasnosti prečítaný a pochopený viac.

Spracovala Tatiana Pukančíková

Jozef Kvetoslav Holub

Homeopatia vo Vatikáne

GREGOR XVI.

V minulom čísle sme priniesli článok a Matke Tereze a homeopatii – o tom, že túto liečbu Misionárky lásky hojne využívajú vo svojich dispenzároch a hospicioch. Matka Tereza bola uznávanou, no Ríme podriadenou mníškou. Aký bol vzťah pápežského stolca k homeopatii? Tento článok zameriava svoju pozornosť na siedmich pápežov, ktorí k nej mali blízko.

Gregor XVI. Bol pápežom v rokoch 1831 – 1846 (bol Hahnemannovým súčasníkom). Historické zdroje ho opisujú ako jedného z najkonzervatívnejších pontifikov novodobejších cirkevných dejín. Prejavoval mimoriadny záujem o vedu a umenie, a hoci bol navonok tvrdohlavý a neústupčivý, v súkromí sa vraj prejavoval ako citlivý a láskyplný muž.

Tento pôvodne kamauldulský mních bol priaznivo naklonený možnostiam homeopatie v boji s epidémiami cholery, ktoré sa v tomto čase rozmáhali v Európe. Práve preto aj vyznamenal talianskeho homeopata **Settimia Centamoriho** (?1812 – 1860?) za jeho prácu v boji s týmito epidémiami.

O praktizovanie homeopatie v Ríme sa uchádzal **Johann Wilhelm Wahlea** (1794 – 1853). Wahlea bol nemecký ortodoxný lekár, ktorý sa postupne stal študentom Samuela Hahnemanna, kvôli represiam zo strany bývalých alopatických kolegov opustil svoju zabehnutú lekársku prax. V Ríme mu však pontifikálne authority bránili získať povolenie pre homeopatickú činnosť. Pápež Gregor

XVI. však nakoniec vydal pre Wahlea oficiálne oprávnenie vykonávať homeopatiu najprv výlučne vo Vatikáne ako osobný lekár pápeža a vatikánskeho jezuitskeho kláštora. Neskôr sa jeho prax rozrástla aj za hranice Vatikánu, a preto je v nekrológu právom označený za priekopníka a „apoštola“ homeopatie vo Večnom meste.

V roku 1845 bol pápežom vyznamenaný lekár **Comte Sebastien Gaeten Salvador Maxime des Guidi** (1769 – 1863) Rádcom sv. Silvestra (ide o ocenenie ľudí, ktorí sa osvedčili v dobrých skutkoch, ktorí apoštolát „pretavili“ do svojich profesionálnych činností). Tento alopatický pochádzajúci zo Štrasburgu „konvertoval“ v roku 1828 na homeopatiu po tom, čo bola jeho žena v Taliansku vyliečená práve pomocou homeopatie. V roku 1830 sa vrátil do Francúzska a stal sa jedným zo zakladateľov homeopatických nemocníc v Paríži a v Ženeve. Ako vážny francúzsky homeopat pôsobil až do konca života.

Ďalším homeopatom, ktorého pápež poctil vyznamenaním, bol aj praktik z Paríža **Charles Ozanam**

(1824 – 1890), tentokrát Rádcom sv. Gregora Veľkého (ide o vyznamenanie verných a zaslúžilých ľudí bezúhonnej povesti, ktorí sa pričínili o dobro cirkvi, spoločnosti a Svätej stolice).

Pápež Gregor XVI. bol očividne homeopatii naklonený. Nemohol mať k tomu žiadne iné dôvody než výsledky homeopatie, ktoré pozoroval v praxi. Homeopatia bola v tom čase utvárajúcou sa medicínskou vedou, ktorá nemala za sebou žiadne „vplyvné kruhy“ ani tradíciu. Nebola ani módnou vlnou, keďže podnecovala silné represie zo strany ortodoxných lekárov. Obhajovať sa mohla len každodennou prácou lekárov – homeopátov.

Gregor XVI. homeopatii natoľko dôveroval, že v roku 1845 udelil pápežskou bulou homeopatii výsadu, ktorá umožňovala kňazom podanie homeopatického lieku v živote záchranujúcich situáciách v neprítomnosti doktora. Chcel dokonca v tomto čase založiť aj homeopatickú nemocnicu, ale opozícia alopatických lekárov a epidémia cholery tento zámer zabrzdili.

PIUS IX.

Giovanni Maria Mastai-Ferreti, po vysvätení známy ako Pius IX., v mladosti trpel na epilepsiu. V cirkevných kruhoch mal povest liberála a pokro-kára. Vo svojom úrade strávil 32 rokov (1846 – 1878) a stal sa tak najdlhšie úradujúcim pápežom v dejinách pápežstva.

Ocenil jedného z prvých francúzskych homeopatov **Alexandra Char-gea (1810 – 1890)** rádom sv. Gregora Veľkého za cesty do južného Francúzska, kde homeopaticky liečil počas epidémie cholery, a za výnimočnú starostlivosť, ktorú vtedy vykonával. Liečil totiž 1662 prípadov cholery a mal len 49 úmrtí (2,9 %).

Rovnakým rádom bol pápežom oce-nený aj **Jean Paul Tessier (1810 – 1862)**

za jeho úsilie v homeopatických kli-nických skúškach v nemocnici sv. Margity v Paríži, počas ktorých boli úspešne liečené cholera a zápal pľúc, pričom o 99 % znížil náklady nemoc-nice na liečbu týchto ochorení. Čelil však prudkému odporu klasických lekárov. Jeho výsledky odmietli pub-likovať všetky alopatické medicínske časopisy a bolo mu zo strany alopatic-kých kolegov bránené v jeho profesii. Asistentom, ktorí s ním spolupracovali na klinických skúškach, bol zabránený prístup na lekárske fakulty. Bol terčom výsmechu a osočovania takým neetic-kým spôsobom, až to podnietilo pá-peža Pia IX. prísť mu na pomoc a svoj postoj jasne demonštrovať pred verej-nosťou tým, že Tessiera vyznamenal Rádom sv. Gregora Veľkého za jeho zá-sluhy, ktoré dosiahol. Zároveň vyhlásil, že je „zdesený materializmom panujú-cim v klasickej medicíne“ a dogmatiz-mom „skrytým za hmlisté a barbarské frázy“, ktoré ukrývajú tú „najdestruk-tívnejšiu doktrínu“.¹

V roku 1847 obdržal francúzsky lekáť **Francois Perrussel** od pápeža mimoriadny apoštolský list. Per-russel totiž homeopaticky ošetroval

chudobných pacientov počas chole-rových epidémií v rokoch 1835, 1849 a 1854.²

Pápež dokonca v roku 1848 povýšil homeopata **Giovanniho Ettorea Men-gozziho** na profesora prírodnej filozofie na univerzite v Ríme. Mengozzi už ako profesor založil v roku 1862 Krá-lovský homeopatický inštitút.

V roku 1860 vyznamenal Pius IX. Rádom sv. Gregora Veľkého **Friedri-cha Wilhelma Karla Fleischmanna**. Fleischmannove vynikajúce homeopa-tické výsledky v boji s choleroou počas epidémie v roku 1836 viedli rakúske úrady v roku 1837 k zrušeniu ustano-venia, ktoré zakazovalo homeopatickú prax. Tento lekáť sa vyznačoval nielen odbornosťou a skvelými výsledkami, ale aj veľmi súcitným prístupom k pa-cientom, pre ktorých pracoval až do vyčerpania svojich fyzických síl.

Ako vidno, Pius IX., ktorý pôsobil v období veľkých choleroových epidé-mií, bol homeopatii veľmi naklonený. Nebojoval s predsudkami, prax a vý-sledky homeopatov, ktorí zápasili o ži-voty ľudí, mu boli tým najdôveryhod-nejším svedectvom.

LEV XIII.

Pápež Lev XIII. mal už v čase svojho zvolenia podlomené zdravie a sám prehlasoval, že na Petrovom stolci dlho nezotrvá. Trpel totiž chronickou infekciou priedušnice, čo vážne ohro-zovalo jeho život. Ako pápež sa však liečil pomocou homeopatie a svoj úrad napokon zastával úctyhodných 25 rokov (1878 – 1903), pričom sa do de-jín zapísal ako najdlhšie žijúci pápež, keďže zomrel vo veku 93 rokov.

PIUS X.

Pápež Pius X. (1903 – 1914) je s homeopatiou spojený cez meno je-zuitu, homeopatického lekára, otca **Augustusa Mullera**, ktorý spolu s ďalšími 7 jezuitmi prišiel do In-die vyučovať francúzštinu a mate-matiku. Nakoniec tu však naplno využil svoje homeopatické liečebné schopnosti a založil na pozemku v Karnatake (v Mangalore), ktorý si kúpil z vlastných prostriedkov,

nemocnicu pre chudobných. Neú-navne sa im venoval až do konca ži-vota a Pius X. udelil jeho zariadeniu pápežské požehnanie.

Od roku 1985 sa táto inštitúcia rozšírila. Okrem nemocnice, ktorá má v y š e 1000 lôžok, tu funguje napr. aj Ho-meopatická l e k á r s k a u n i v e r z i t a Otca Mullera (Father Mul-ler Homeo-pathic Medical College), ktorú spon-zoruje Katolícka diecéza v Manga-lore.³

Jezuita otec Augustus Muller

PIUS XII.

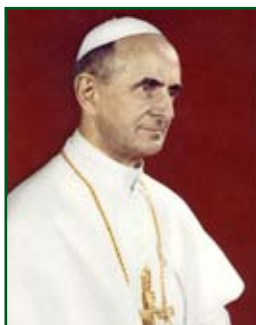
Pontifikát Pia XII. trval od roku 1939 do roku 1958, čiže zahŕňal aj obdobie 2. svetovej vojny, počas

ktorej striktno presadzoval neutralitu Vatikánu a v roku 1943 ho vyhlásil za azylové mesto. Bol prvým pápežom, ktorého svet poznal z rozhlasu a televízie.

Existuje záznam, že Pius XII. žiadal homeopatickú liečbu od amerického homeopata Dr. Williama B. Griggsa kvôli záchvatom štikútky. Doktor Griggs mu predpísal Hyoscyamus niger a liečba bola úspešná.

Dôležitejší je však fakt, že čoskoro po svojom nástupe menoval pápež svojím osobným lekárom

homeopata **Dr. Ricarda Galéazzi-Lisiho**. Do konca pápežovho života bol tento lekár jedným z jeho najbližších dôverníkov. Pius XII. ho dokonca ustanovil čestným členom obnovenej Pápežskej akadémie vied. Aj napriek pápežovej úcte a vďačnosti a napriek tomu, že sa pápež dožil pekného veku 82 rokov, kritici homeopatie vyhlásili lekára za šarlatána, ktorý dopomohol k smrti pápeža. Galéazzi-Lisi sa snažil očistiť svoje meno, ale veľké zaujatie proti homeopatii a iným alternatívam v 50. a 60. rokoch bolo prisilné.

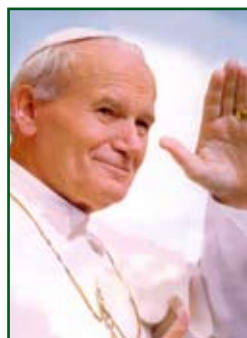

PAVOL VI.

Pavol VI. bol 261. pápežom, pričom jeho pontifikát trval od roku 1963 do roku 1978. Bol tým pápežom, ktorý zrušil index zakázaných kníh.

Aj on mal svojho osobného homeopatického lekára. Bol ním **Antonio Negro**, ktorého aj vyznamenal Rádcom sv. Gregora za prácu na poli homeopatie.

Antonio Negro sa v roku 1947 spolupodieľal na založení Talianskej školy Hahnemannovej homeopatickej medicíny. Pôsobil ako lekár, učiteľ aj vedec.

JÁN PAVOL II.

Pontifikát najpopulárnejšieho pápeža Jána Pavla II. trval od roku 1978 do roku 2005. Jeho osobným

homeopatom bol doktor **Francesco Eugenio Negro**, syn Antonia Negra.

Ako z tohto článku vyplýva, v histórii pápežstva nenachádzame odsúdenie či zatracovanie homeopatie. Objavujeme pravý opak. Pápeži homeopatické lieky sami užívali a homeopatov a ich výsledky si vážili a oceňovali. Možno sa preto len pýtať, čím je motivované presvedčenie niektorých veriacich, že homeopatia v sebe ukrýva niečo odsúdeniahodné. Na túto otázku si ale musí odpovedať každý sám. História však vydáva svedectvo, že by sa tento postoj mal začať prehodnocovať.

Spracovala Tatiana Pukančíková

Poznámky:

1) Tieto dve choroby si Tessier vybral kvôli tomu, že mali jasnú diagnostiku a prognózu. Všetkých kolegov viedol k dôslednosti v zaznamenávaní prípadov, aby nedošlo k skresleniam. Spočiatku sledoval účinnosť homeopatie a klasickej medicíny a náklady na liečbu v rámci oboch prúdov. Zriadil dve oddelenia homeopatické (100 lôžok) a dve alopatické (99 lôžok). Počas prvých 3 rokov bolo študovaných 8000 pacientov a výsledkom bolo, že pacienti z homeopatických oddelení boli rýchlejšie vyliečení a tým pádom prepustení, bola tu nižšia úmrtnosť (z 33 % klesla na 7,6 %) a neporovnateľne nižšie výdavky na

1 pacienta oproti alopatickej sekcii. Nemocničné náklady na homeopatické oddelenie tvorili iba 1 % z výdavkov potrebných v alopatickom oddelení. Tessier bol tak prekvapený z účinnosti a hospodárnosti homeopatie, že sa jej začal venovať a stal sa z neho homeopatický lekár. Výsledky pozorovaní liečby týchto dvoch chorôb ho natoľko zaujali a tak jasne poukazovali na účinnosť homeopatie, že plánoval urobiť mnoho väčšie klinické skúšky, a to síce v rámci všetkých prípadov, ktoré boli prijaté do Nemocnice sv. Margity. Tessier neskôr robil skúšky v troch nemocniciach, aj napriek ostrým protestom alopátov. Vedenie nemocníc mu však testy

dovolilo práve kvôli tomu, že pomocou homeopatickej liečby rapidne znížil náklady na liečbu pacientov a na chod nemocnice, a kvôli úspešnosti liečby, ktorú počas 15 rokov výskumu štatisticky podložil.

2) Zatiaľ čo mortalita jeho pacientov sa odhadovala medzi 5 a 7 %, úmrtnosť u alopatických kolegov bola okolo 90 %. To, že išlo o chudobných pacientov, ktorí mali nedostatočnú výživu a takmer žiadny hygienický štandard, kvôli čomu boli náchylnejší ochorieť a zároveň chorobe podľahnúť, treba obzvlášť zdôrazniť.

3) Nemocnica v súčasnosti praktizuje aj klasickú medicínu.

Ako mi homeopatia zmenila život

Ako sa to začalo...

Pred rokom, keď môj vtedy ročný syn už bral druhé antibiotiká a choroba sa mu stále vracala, som začala rozmýšľať nad iným spôsobom liečby. A tak sa nejako stalo, že som na internete natrafila na stránku, kde ponúkali to, čo som hľadala. Po krátkej porade s manželom, teda skôr oznámením z mojej strany, som sa prihlásila ešte v októbri na kurz domácej homeopatie, ktorý sa mal začať v januári nasledujúceho roka. Nevedela som sa dočkať, kedy to už príde, a aby som nestrácala čas, kúpila som si zopár knižiek.

... a čo bolo ďalej

Zajtra ma čaká posledný deň kurzu, na ktorý sa teším, ale zároveň je mi trochu aj smutno, že to končí. Počas tých 6 mesiacov som sa stretávala so zaujímavými ľuďmi, s ktorými ma spája rovnaké zmysľovanie ohľadne homeopatie a stretla som človeka, ktorý ma toho veľmi veľa naučil.

Za ten pol rok nám homeopatia pomohla veľmi veľa krát. Spomeniem len jeden príklad z mnohých, keď môj syn pricvikol svojej sestre niekoľko prstov do dverí a zatlačil na dvere viackrát, takže jej ich poriadne pohmoždil, že jej opuchli a začali naberať farbu do fialova. Hneď som siahla po Hypericu, ktorý sme sa učili na seminári a podala jej ho. Nastala zvláštna reakcia, kedy moja dcéra, čo cez deň už vôbec nespáva, do 5 minút zaspala v obývačke na gauči. Keď sme ju prenášali do postele, dostala ďalšiu guľičku. Ruku mala trochu opuchnutú, ale do ďalšieho rána ani nevedela, že mala prsty pricviknuté. Takéto menšie zázraky sa u nás konajú

po každom úraze a choroby sa u nás liečia už len homeopaticky a iný spôsob ani neskúšame.

Čo na to okolie?

Keď sa dáte na niečo iné, čo ľudia poriadne nepoznajú, tak sa na Vás niektorí pozerajú ako na čudákov. A zistíte, že nie každý je schopný prijať nové veci. Mňa homeopatia pohltila a viem, že pri nej chcem zostať.

Vo svojom okolí som sa stretla s pozitívnym prijatím homeopatie, ale častokrát aj s nepochopením a to od ľudí, od ktorých som to vôbec nečakala. Boli to ľudia, ktorí sa tvárili nadšene a odrazu vysvitlo, že to tak nie je a viem, že v blízkosti týchto ľudí nemôžem slobodne vyjadriť svoj názor. A keď nemôžem byť pri nich tým, kým som, lebo ma nechcú prijať takú aká som, tak sa nemôžem s nimi ani stretávať.

Keď je niekto veriaci a ja ním nie som, tak ho nebudem odsudzovať len preto, že verí v niečo, čomu ja neverím. A myslím si, že ten človek by mal akceptovať to, že ja tomu verím. Existuje však

v mojom okolí aj človek, ktorý na mne obdivuje vieru v homeopatiu. A hoci tá osoba sama homeopatiu vyskúšala, považuje ju za náhodu. Všetky vyliečenia, ktoré sa stali sú náhoda. Prečo však táto osoba nepochybuje o účinku liekov, teda skôr chémie, rovnako ako o homeopatických liekoch? Ja však budem liečiť svoju rodinu radšej touto "náhodou", ktorá je bez vedľajších účinkov liekov klasickej medicíny.

Našťastie je tu niekto, kto stojí stále pri mne a to je moja rodina. A mojím najlepším pacientom sa stal môj vlastný manžel, ktorý mi síce toho veľa o svojich príznakoch nepovie, ale postupne sa učí, a zatiaľ mu všetky homeopatické lieky "náhodne" pomohli.

Záver

Na svet sa pozerám inak ako predtým, na ľudí sa pozerám inak ako predtým a na seba sa pozerám inak ako predtým a stále objavujem niečo nové a stále sa mám ešte čo učiť. A za to všetko patrí Dr. Kolenovej moje veľké ĎAKUJEM.

Katy, Bratislava

O MUŽOCH, OD MUŽOV, MUŽOM

Každá žena si praje mať po svojom boku muža, ktorý s ňou bude zdieľať jej myšlienky, jej objavy, jej smerovanie. A keď stretne niečo nové, ako je homeopatia, čo môže priniesť lepšiu kvalitu do ich života a zdravie celej rodiny, nadšene mu chce o tom porozprávať. Ale mnohokrát sa muž pozrie na ženu ako na šialenca, ktorý hazarduje so životom svojich detí a to najmä vtedy, keď sú choré a potrebujú „normálnu“ liečbu. Nechce o tom diskutovať, ani nič viac počuť, lebo on to vie najlepšie. Ale môže to byť aj inak...

Kurz Domácej homeopatie navštevujú zväčša ženy, hoci sme už mali v našich radoch aj mužov a dúfame, že ich bude stále viac.

Ale aj tak sú manželka a partneri neoddeliteľnou súčasťou našich kurzov. Niektorí sa počas víkendov starajú o deti a prajú krásne vláčenká otcovskej lásky tým, že im organizujú dobrodružné výlety, zábavné hry, po ktorých je v byte výbuch a nič nezostane na svojom mieste, a nezriedka volajú

manželkám na seminár s prosbou o radu a často dovetia: „Už ťa chápem, ako sa máš na tej materskej...“, alebo trávia čas v telocvični materského centra, kde sa koná kurz, a tu deťom stavajú domčeky, prekážkové dráhy, alebo ich nosia na rukách. A ostatné účastníčky sa potom sem-tam nenápadne idú cez prestávku pozrieť do telocvične na tých superotekov a nešetria obdivom. Áno, aj také veci zažívame na kurze a, našťastie, nie zriedkavo.

Milé je, keď muži časom zistia, že homeopatia v rukách ich žien robí

v rodine zázraky: že úrazy sa rýchlo hoja, bolesti miznú, deti sú zdravšie než kedykoľvek predtým, ba že sa celkovo mení kvalita života v celej rodine, a začínú sa na svoju ženu dívať ako na najmúdrejšiu ženu na svete, ako raz povedal manžel jednej účastníčky. Manžela inej absolventky dokonca hnevalo, že už konečne aj on nie je chorý, lebo chcel byť tiež liečený svojou ženkou. Nakoniec sa mu to podarilo – úspešne sa mu spustila nádcha a ešte

úspešnejšie bol manželkou uzdravený. Sú ale aj muži – hrdinovia. V bolestiach sedia na pohovke, pery zaťaté od bolesti, ale odháňajú od seba ženu, krúžiacu okolo nich s homeopatickou guľôčkou. Vyskúšajú rôzne chemické mastičky, tabletky, kvapky a keď nič nepomáha, navela povedia manželke, aby im teda dala ten „cukrík“. A odrazu bolesť odchádza a manžel udivene hľadí na svoju ženu so slovami: „Ty si čarodějnice.“ A potom nech sa u širšej rodiny či u priateľov vyskytne akákoľvek patália, muž ihneď radí: „Zavolajte mojej žene, ona vám pomôže.“ A z jeho oči sála hrdosť na manželku. Nie je, našťastie ani raritou, že muž počas kurzu zmení svoj názor a povie svojej polovičke, že ju bude v štúdiu podporovať, lebo sa presvedčil, že „to“ funguje a ona navyše zo seminárov chodí taká šťastná a rozžiarená, ako ju už dávno nevidel.

Niektorí mužičkovia si kurz vyskúšali aj na vlastnej koži. Napríklad starostlivý manžel, ktorý prišiel na víkend so svojou manželkou, ktorá už bola v 8. mesiaci tehotenstva. Práve tento pán manžel po seminári vyhlásil: „Veľmi vám ženám závidím vašu schopnosť empatie a vcítania sa do druhého.“ Potom nám opisoval, že ako taký šťastný odišiel aj s manželkou v sobotu z kurzu, išli nakúpiť do nákupného strediska. A prvýkrát v živote si cestou späť nepamätal, kde zaparkoval auto, a tak behali po parkovisku a hľadali. „To preto, že som sa tu pri vás tak rozčítal,“ smial sa.

A čo hovoria aj iní manželka?

„Keď mi moja manželka oznámila, že sa prihlásila na 6-mesačný víkendový kurz homeopatie, priznám sa, nebol som nadšený. Predstava celých víkendov s dvoma malými deťmi... Kurz začal a ja som, na svoje počudovanie, svoj názor veľmi rýchlo zmenil. Toľko, informácie a súvislosti, ktoré mi manželka po každom homeopatickom víkende rozprávala, ma veľmi zaujali. Až tak, že som začal manželku

v homeopatii podporovať a sám sa o homeopatiu zaujímať.

Mne manželka pomohla hneď po prvom seminári pri bolestiach chrbtice a kĺbov, ktoré ma trápili minimálne 8 posledných rokov a ja spím konečne celú noc. Bol som aj na konštitučnej liečbe a bolesti ustupujú. Som síce na začiatku dlhšej cesty, ale teším sa z pozitívnych zmien, nových názorov a z iného pohľadu liečenia, ktoré homeopatia dala našej rodine. Výsledky vidím sám na sebe, na našich dvoch deťoch ale aj na blízkej rodine, ktorá manželkine rady začala vyhľadávať. Nachladnutia, teplotu, kašeľ, bolesti hrdla zvládame pomocou homeopatie.

Som veľmi rád, že manželka kurz Domácej homeopatie absolvovala a ušetrila nás tým od zbytočného podávania antibiotík a liekov s množstvom vedľajších účinkov, po ktorých človek siaha úplne bežne.“

Lubomír Popadič, Košice

„Homeopatia nie je len alternatíva ku u nás bežne zaužívanej liečbe, ale k liečbe pristupuje zodpovedne, t. j. namiesto povrchného liečenia lieči podstatu problému. Odkedy sme deti a aj ja liečení homeopaticky, netreba liečbu opakovať, ako sa to bežne stáva pri liečbe klasickou medicínou, najmä antibiotikami. Dokonca deti tzv. guľičky obľubujú oproti nie vždy chutným antibiotikám. Vrelo odporúčam navštíviť dobrého homeopata a vyskúšať.“

V. S., Bratislava

„Dostal som možnosť a mám tú česť vyjadriť svoje videnie homeopatie a podeliť sa o svoje skúsenosti s ňou. Dúfam, že týchto pár riadkov bude pre niekoho užitočných.“

Volám sa Peter a mám 40 rokov, pracujem ako geológ. Bola mi diagnostikovaná reumatická choroba – ľudovo Bechterev. Cez zástup reumatológov a alopatickej medicíny, po 2-týždňovom pobyte v Piešťanoch a liečbe Sulfasalazinom som sa prepracoval k biologickej liečbe. Jedná sa o strašne drahé preparáty vyrábané z biologického

materiálu, ktoré na medzibunkovej úrovni inhibujú šírenie tohto druhu zápalov. Biologická liečba je hitom, ale choroby nelieči, zápal len niekde zastaví. Kam sa podeje potom, nikto nie je schopný povedať, prípravky sa testujú len krátko. Biologická liečba sa nezvykne vysadiť, inými slovami, je na doživotie. Zhrnutie by mohlo byť – mám brať doživotne brutálne drahé preparáty pochybného pôvodu, s pochybnými vedľajšími účinkami, ktoré ma neliečia, aj keď nebudem pociťovať príznaky (je to len môj laický výklad – ako to pociťujem).

Keď moja životná družka začala navštevovať kurz homeopatie u p. Kolenovej, môj postoj bol mierne pozitívny, veď všetko, čo sa naučíš, môže pomôcť, ani nevieš kedy. Za krátky čas som intuitívne nadobudol presvedčenie, že v tomto kurze sa sprostredkúva skutočné a hlboké poznanie a môj postoj sa diametrálne zmenil. Bezprostredným impulzom bolo to, keď som videl, ako citlivo a okamžite reaguje môj 1 a ½-ročný syn na homeopatické preparáty. Odvtedy v podstate nebol chorý, aj keď do toho času opakovane cyklicky čelil infekciám horných a dolných dýchacích ciest.

Moja žena konzultovala s p. Kolenovou aj moje problémy a dozvedel som sa, že Bechterev je možné riešiť homeopaticky. Dospel som k rozhodnutiu, že chcem skúsiť konštitučnú liečbu, dôveru som už mal.

Musím sa priznať, že som nečakal taký okamžitý nástup účinkov. Biologickú liečbu som neužil už 10 mesiacov a fyzicky sa cítim stále lepšie. Nevie, kam to až dôjde, ale idem tam, kde prúdi život.

Človek Západu, ovplyvnený racionálnym a materialistickým vnímaním sveta, má sklon negovať všetko, o čom mu niekto neposkytne exaktný, nezvratný dôkaz. Avšak tí najväčší bádatelia, ak sú úprimní v svojom hľadání, raz dôjdu na hranicu sveta poznateľného rozumom, kde už nie je isté, čo je ešte častica a čo je už vlna, čo je látka a čo energia. Nevie, ale tu-

ším, že homeopatia funguje na tejto subatomárnej úrovni. Viem ale, že to funguje. Kto máš uši, počuj. Pochybovať nie je na škodu, ale s otvorenými očami a srdcom.

Klasická medicína, ktorá používa racionálny a karteziánsky prístup sa tvári tak, že si už vydobyla svoje miesto pod slnkom. Nechcem hodnotiť ani spríadať konšpiračné teórie o tom, ako je pre spoločnosť a pre farmakofirmy výhodnejší prístup „Ligni pirulu a bež ďalej“. Homeopatia je komplexnejšia v tom, že je racionálnym vhladom kombinovaným s intuitívnym poznaním, ktoré sa stretávajú v jedinom bode. Ďakujem p. Kolenovej za jej veľké srdce, za jej prenikavý vhlad, za presnosť jej šípov a želim, nech jej životné poslanie prináša radosť.“

Peter, stredné Slovensko

A ešte milá príhoda. V júni sme ukončili seminár v Bratislave a počas záverečného víkendu sme sa hostili skvelými koláčmi, ktoré dievčatá iniciatívne priniesli. Jeden koláč mal pekný príbeh. Bol od Andrejky, teda nie úplne od nej...

Deň pred seminárom sa Andrea s manželom vrátili o polnoci z grilovačky. Ona sa chystala pustiť do pečenia koláča, ktorý chcela priniesť na kurz, no manžel s tým nesúhlasil. Povedal, že koláč upečie on sám, lebo už je veľa hodín a ona predsa musí skoro ráno vstávať, keďže má seminár a musí byť vyspatá, aby sa mohla dostatočne sústrediť. On si predsa môže na druhý deň pospať. Takže Andrejka prišla ráno na seminár svieža a s výborným ríbezľovým koláčom, ktorý bol navyše ešte aj naplnený láskou a oporou jej manžela.

Tento článok je preto poďakovaním a vzdaním holdu všetkým manželom a partnerom, ktorí nás s láskou a pochopením podporujú v úsilí, aby sme do našich domovov priniesli viac zdravia a tým pádom aj šťastia. Podieľajú sa na tom rovnakým dielom a majú na tom rovnakú zásluhu.

Tatiana Pukančíková

Krátké prípady z praxe klasického homeopata

Prípád 40-ročného muža s Bechtereovom.

(Jedná sa o muža, s ktorého príspevkom ste sa mohli stretnúť v článku O MUŽOCH, OD MUŽOV, MUŽOM).

Koncom januára prišiel ku mne muž s barlamami. Bol po ťažkej decembrovej dopravnej nehode, ktorú sme hneď na druhý deň začali liečiť homeopaticky s veľkým úspechom. Veľmi rýchlo sa mu zahojila pomliaždená slezina, dvojité zlomenina panvy, aj vyklbený a operovaný stehenný kĺb, až sa lekári, ktorí ho ošetrovali, čudovali.

Muž má diagnostikované autoimunitné reumatické ochorenie ankylozujúca spondylitída – ľudovo Bechtereov, veľmi progresívne, trvajúce zhruba 3 roky. Začalo sa to prudkým zápalom dúhovky v oboch očiach a po vyličení zápalu dúhoviek mu začali veľmi opúchať kĺby, najprv na nártach, potom to prešlo na malé kĺby, nahor na stehenné kĺby a kríže, ktoré mu aj veľmi tuhli (Bechtereov je tuhnutie kĺbov). Kĺby strojnásobili svoj objem a veľmi to bolelo. Pacient s veľkou námahou vstával a pohyboval sa. Po nasadení kortikoidálnej liečby sa to zmiernilo. CRP mal 130. Norma je do 5.

Neskôr, ako opisuje vo svojom príspevku, mu bola popri kortikoidoch podaná aj biologická liečba, po ktorej sa cítil celkom dobre a CRP mal už len 13 – 15. Od havárie začiatkom decembra neberie na svoje ochorenie biologickú liečbu, ani žiadne lieky klasickej medicíny, čo je 10 mesiacov.

Pacient o svojom detstve hovoril, že bol vytúžené dieťa, lebo mamka mala problém s otehotnením a bola, a stále aj je, na neho veľmi naviazaná. Ale on je už veľa rokov preč z rodného mesta. Jeden z veľkých okamihov v jeho živote

bola smrť otca, keď mal 19 rokov, a tá ho preniesla do úplne iného myšlienkového sveta. Nečakal, že otec zomrie, lebo vedel, že sa lieči. Keď zomrel, uvedomil si, že ho vlastne ani veľmi nepoznal a že ho má rád. Otec bol dosť uzavretý. Po jeho smrti začal hľadať. Po vysokej škole istý čas trávil túlaním sa po lesoch a bubnovaním, vyrábal bubny a hľadal samého seba. Potom 3 roky žil v Budhistickom centre v Čechách, kde im varil a meditoval, robil Taichi a získal prehľad o všeličom. Cítil, že začína byť sám sebou. V tom období sa stretol so svojou životnou partnerkou, s ktorou má dnes dve deti.

Chvíľu boli spolu v Holandsku, aby si zarobili na dom a do toho im prišlo prvé dieťa. Takže sa vrátili a kúpili si vysnívaný domček.

Na otázku, aký ste, odpovedal, že je skôr reaktívny, pozorovateľ a skôr reaguje na situáciu, než by ju sám vyvolal. Nevstupuje do vecí kým nemusí a z toho vyplýva, že mu niekedy vyhovuje chodiť po povrchu, než vstúpiť do hĺbky. Ale keď ho niečo zaujme, tak sa tomu vie venovať do hĺbky. Má analytické myslenie, preniká do hĺbky a v mysli to preberá, čo ho naozaj baví, a to je to najlepšie na práci – vyhovuje mu to.

Má problém s vystupovaním na verejnosti, lebo sa cítil menejcenný. Tento problém ešte nie je úplne za ním a má trochu problém presadiť sa v zamestnaní. Ešte má problém s ocenením svojej práce. Je dosť prispôsobivý. Keď sa hnevá, vie aj vybuchnúť, hlavne na 10-ročnú dcéru, ale často hnev do seba potláča. Manželka ho hodnotí ako bordelára, ale on hovorí, že má v tom neporiadku prehľad.

Z telesných symptómov: bol vždy teplokrvný, ale v zime má problém

s prstami, ktoré mu hneď skrehnú a musí nosiť rukavice.

Má rád víno a sem-tam aj pivo.

Dostal liek v potencii 200CH 1x za dva týždne s tým, že môže interval predlžovať podľa potreby. Kontrola o 6 týždňov.

Kontrola po zhruba mesiaci: Zavolała mi jeho partnerka, že muž má zápal v očiach a že je vyplašený, lebo ho to rovnako bolí ako vtedy, keď mal zápal dúhovky. (To je vždy dobré znamenie, lebo to signalizuje, že liečba ide správnym smerom. Viac sa môžete o tom dozvedieť na kurze Domáca homeopatia.) Povedala som im, že nech vydrží 3 dni, ale keby sa to zhoršovalo, nech mi hneď zavolajú a dám im niečo na ten zápal.

Stretli sme sa o ďalší mesiac a dozvedela som sa, že to trvalo 3 dni, ale každý deň to bolo lepšie, až to do tých troch dní samo odznelo. Teraz s očami nemá žiaden problém, len ho z času na čas bolí nejaký kĺb a prechodne mu nejaký kĺb trochu opuchne, ale všetko sa dá vydržať.

Kontrola o 6 mesiacov: Má sa veľmi dobre, nič ho nebolí. Opäť začal cvičiť Taichi a zväčšila sa mu ohybnosť kĺbov, dokáže to, čo sa mu už veľmi dlho nedarilo, napr. zakloniť hlavu a pod. CRP má 3,5 – teda v norme.

Neberie už 10 mesiacov žiadne chemické lieky, len homeopatiká.

Minule stretol kamaráta a ten mu hovorí: „To čo tak dobre vyzeráš? Veď si mal ťažkú nehodu a k tomu máš nejakú vážnu chorobu.“ On sa usmial a priznal liečbu homeopatiou.

Pacient je stále v liečbe, ale má sa veľmi dobre a poslal zaujímavú spätnú väzbu.

Dr. Jana Kolenová, SAKHom.

Spomienky na Domácu homeopatiu v Bratislave

Dobrých nadšencov homeopatie
sa všade veľa zmestí.

Lepšie dačo znať, ako mnoho mať.
Ak však budeš znať, budeš dačo mať:
CERTIFIKÁT!

Dobrá rada v núdzi drahá.

Učený z neba nikto nespadol,
z kurzu však nejdenn vyšiel.

Poznámky v zošite sú striebro,
priateľstvo zlato.

Čo na kurze napíšeš,
doma akoby si našiel.

Koľko homeopatik poznáš,
toľkokrát vieš pomôcť.

Zdravia a priateľov nikdy nie je dosť

Nielen vedomosťami je človek živý.

Dobrodružstvo s Arnikou

Arnika je homeopatický liek ako každý iný. No má jedno špecifikum: úžasne zaberá na úrazy, poranenia, pooperačné rany a pod. Práve to jej dáva punc jedinečnosti.

Stačí totiž užiť Arniku podľa návodu homeopata a rana, modrina, či hrča vám začne miznúť pred očami. Preto je veľmi dobrá hlavne pre nevercov homeopatie, ktorí si myslia, že homeopatia je placebo, lebo rana nezvykne sama od seba tak rýchlo zmiznúť, a navyše, s Arnikou mizne bolesť spolu s modrinou.

Raz sa môj syn veľmi silno buchol do skrine. Mal takú hrču, akú som ešte nikdy nevidela a hrozitánsky plakal, lebo ho to veľmi bolelo. Tak som mu rýchlo začala dávať Arniku a začali sme si hrču fotiť, aby videl, ako sa rýchlo vstrebáva. Totižto, bolesť hrče zmizla asi po 1 minúte od prvej dávky, ako mi sám povedal, a s Arnikou mal zrazu zo zranenia skvelé dobrodružstvo „miznutia hrče“. Obvykle také hrče končia obrovskou modrinou, ktorá zaleje celú tvár na týždeň, dva. U nás sa modrina nekonala. Arnika je prsto neoceniteľný a stále ešte dostatočne nedocenený pomocník. O jej úžasných účinkoch svedčia aj nasledujúce tri príbehy.

60-ročnému pánovi M. sa na hrudi objavila hrčka, ktorú mu mali chirurgicky odstrániť. Operácie sa dosť obával. O homeopatii toho veľa nevedel, ale keďže sa bál tej bolesti po operácii, nechal si poradiť od dcéry – absolventky kurzu, aby si vzal do nemocnice Arniku a užil ju pred aj po operácii, keď sa preberie z anestézy. Všetky dcérine pokyny plnil a Arniku bral presne podľa návodu. Len čo sa prebral z narkózy, prišla za

ním zdravotná sestra, aby zistila, ako sa má, a chcela mu podať lieky od bolesti. Povedal jej, že ho rana bolí, len keď sa pohne, inak bolesť necíti. Preto sa rozhodol nezobrať analgetiká. O dve hodiny s ním volala manželka, aby zistila, či ho netrápia bolesti. Prekvapilo ju, aký je čulý a ako dobre komunikuje. Na otázku, či ho to bolí, odpovedal, že iba keď sa silno zaprie rukou o posteľ. Manželka bola veľmi prekvapená, keďže vedela, ako aj bez hýbania sa vedia bolieť hoci aj drobné rany po operácii. Vtedy si aj on sám naplno uvedomil, že mu musela zabráť Arnika, tak, ako o tom vravela jeho dcéra. Pacient sa veľmi rýchlo zotavil, rana sa mu pekne zhojila a sám potom hovoril rodinným príslušníkom, ako mu Arnika pomohla.

Päťročné dievčatko malo podstúpiť vyberanie nosovej mandle. Mamička s ňou išla do nemocnice a na moje odporúčanie vzala so sebou aj Arniku. Keď po zákroku priviezli dcérku do izby a začala sa postupne preberať z anestézy, situácia nabrala obrátky. Dievčatko kričalo, hádzalo sebou, snažilo sa vytrhnúť si kanylu z ruky. Mamka sa veľmi zľakla a roztrasenými rukami vspala do pohára s vodou Arniku. Snažila sa dať dcérke napiť, no tá bola taká rozzúrená, že jej skoro vyrazila pohár z ruky. Preto mamka navlhčila aspoň vreckovku do pohára a podarilo sa jej ovlažiť dcérkine ústa. V tom momente dcérka prestala vy-

vádzať. Pomaly sa pozrela na pohár, v sekunde ho vytrhla prekvapenej mamke z ruky, celý ho vypila, ľahla si a o chvíľu zaspala. O štyri hodiny sa prebudilo usmiate dievčatko, ktorého nič nebolelo. Usmievalo sa, chcelo sa hrať a behať po chodbe. Mamka ho len musela tíšiť, aby sa nehralo príliš bujaro. Keď prišla lekárka na večernú vizitu, nechcela veriť vlastným očiam. Povedala iba: „Teda, ty si statočné dievčatko.“ Mamička dievčatka mi to potom komentovala, že ona, samozrejme, svoju dcérku pozná, vie, ako vyvádza, keď ju niečo bolí, ale teraz ju, našťastie, naozaj nič netrápilo. V izbách okolo ležali detičky, ktoré v ten deň absolvovali rovnaký zákrok a do noci zúfalo plakali od

bolesti, zatiaľ čo dievčatko pokojne spalo. Aké by bolo úžasné, keby aj ony mohli byť ušetrené bolesti pomocou Arniky...

Mladá žena, ktorá sa u mňa už dlhšie lieči, si pri lyžovaní poranila meniskus a kolenné väzy. Čakala ju operácia. Pred operáciou ju lekári upozorňovali, že keď sa preberie z narkózy bude ju to veľmi bolieť, ale keď jej z kolena vyberú vývod, bolesti sa podstatne zmenšia. Aj tejto pacientke som odporučila užívanie Arniky. Druhý deň po zákroku zastalo nad jej zoperovaným kolenom lekárske konzílium, ktoré neveriacky krútilo hlavami, keď žena tvrdila, že ju koleno nebolí. Premýšľali, kde sa stala chyba, že nebolí, čo bolieť má. Lenže, žiadna chyba, to iba Arnika urobila to, čo dokáže absolútne neprekonateľne – odstránila bolesť a navyše krásne zhojila rany.

Podobných príbehov by sa dalo spomenúť oveľa viac. Namiesto nich by som Vám chcela dať jeden užitočný návod, ako postupovať pri vyberaní nosných či krčných mandlí. Dajte dieťaťku pred zákrokom 3x 1 guľôčku Arniky 30CH s hodinovým rozstupom. Po operácii podajte jednorázovo Arniku 200CH. Ak dieťaťko zaspi, nechajte ho vyspať sa. Potom mu až do večera podávajte v hodinových intervaloch Arniku v potencii 30CH. Ďalšie dva dni (prípadne aj dlhšie, podľa potreby) podajte Arniku 30CH už len 3x za deň.

Všetkým Vám prajem, aby Vás úrazy či operácie obchádzali, a ak sa predsa len udejú, aby Vám Arnika bola nápomocná tak ako mojím pacientom a absolventom kurzu.

Jana Kolenová

(O lieku Arnica montana a jeho používaní, ale aj o iných liekoch, ktoré sú užitočné pri úrazoch či pooperačných komplikáciách, sa môžete viac dozvedieť na kurze Domáca homeopatia.)

ČO JE KLASICKÁ HOMEOPATIA?

Často sa stáva, že dostávame otázky, prečo sa niektorí homeopati od seba tak líšia - v predpisovaní liekov, v náhľade na homeopatiu, v otázke, čo všetko je možné pomocou homeopatie liečiť, či homeopatia stačí pri liečbe ochorení, aké potencie liekov existujú, ale aj v dávkovaní a v neposlednom rade aj v cene za vyšetrenie. Na Slovensku sa totiž môžete stretnúť s dvoma typmi homeopatie - francúzska škola (praktizujú ju popri svojej praxi klasickí lekári, zväčša pediatri) a klasická homeopatia. Keďže naše semináre vychádzajú z klasickej homeopatie, chceli by sme stručne objasniť, čo je to klasická homeopatia.

Klasická homeopatia

Ide o najstarší prúd v rámci homeopatie. V niektorých krajinách je štátom uznanou medicínou (napr. v Indii, ako si môžete prečítať v prvom čísle nášho časopisu), inde má silnú podporu vládnucich zložiek (napr. anglická kráľovská rodina sa už dve storočia lieči homeopaticky). Klasickým homeopatom môže, ale nemusí byť medicínsky vzdelaný človek. Vo svete je niekoľko špičkových homeopatov, ktorí nevyštudovali klasickú medicínu, napr. George Vithoulkas, Luis Klein atď. Ochorenia sa liečia výlučne homeopatiou, a to od ľahkých, akútnych, cez ťažšie a chronické, až po vážne ochorenia, ako sú alergie, astma, autoimunitné ochorenia, rakovina, srdcovo-cievne choroby, diabetes, až po problémy psychické a psychiatrické. Vyšetrenie trvá 1 až 3 hodiny a homeopat sa zaujíma o psychické aj o fyzické symptómy človeka. Následne

sa snaží nájsť liek, ktorý najviac vystihuje stav pacienta (v súčasnosti máme 3000 až 4000 homeopatických liekov). V drvivej väčšine prípadov sa predpisuje jeden liek v jednom čase, dávkovanie je rôzno-rodé (pri akútnom ochorení viackrát za deň, pri chronickom raz za týždeň, raz za mesiac, prípadne sa podá jedna dávka a čaká sa na reakciu organizmu), pričom vždy stačí v jednej dávke užiť len jednu guľôčku. Potencie sa využívajú od najnižších až po vysoké (napr. až 1:100 000) v rôznych riešení (DH, CH, LM atď.) Klasický homeopat sa zväčša profesionálne venuje iba homeopatii, keďže ide o disciplínu veľmi náročnú, ktorá si vyžaduje celého človeka - jeho čas i silu. Je to vlastne štúdium na celý život, ktorému sa homeopat venuje v záujme svojich pacientov.

Dr. Jan Scholten

Dr. Rajan Sankaran

Luis Klein, FSHom.

Tatiana Pukančíková

Rozprávkový kvíz

S homeopatiou možno zažívate zázraky. No kým nájdete ten správny liek, musíte prejsť sedmoro hôr a dolín, lúštite hádanky, hľadáte ihlu v kope sena. Potom miešate čarovné elixíry. A čakáte, kým porazíte často aj trojhlavého draka. Ale keď uspějete, získate pol kráľovstva a žijete šťastne. Múdre príslovie však hovorí, že šťastie praje pripraveným. Preto si môžete osviežiť vedomosti prostredníctvom tohto rozprávkového kvízu. Nielenže sa niečo naučíte, ale môžete ho čítať deťom na dobrú noc – možno rýchlejšie zaspia alebo sa z rozprávok poučia a raz sa z nich stanú homeopati. Ale čo bude, to bude! No teraz začneme inak: Kde bolo, tam bolo...

1. V zámku žila šialene smutná princezná. Kráľ ju slúbil za ženu tomu, kto ju zbaví zármutku. Nepomáhalo utešovanie – z toho bola dosť podráždená. Raz k nej prišiel homeopat a zbavil ju zármutku. Čím?

2. Janko Polienko má chrípku. Ráno sa zobudil celý zdrevenený, všetko ho bolelo. No keď sa rozhýbal, už ho telo tak nebolelo, no ten prvý pohyb bol najhorší. Preto sa stále naťahuje, aby zase nezdrevenel. Aký liek mu má dať mamička?

3. Princ uháňal na koni za svojou vyvolenou. Po rýchlej jazde ho náhle začalo bolieť ucho. Ako mu pomôžeme, aby mohol spokojne počúvať zvonivý hlások svojej vyvolenej?

4. Janko Hraško sa najedol hrachovej kaše a dostal poriadnu koliku. Keď sa prehne dopredu alebo sa stočí do kľbka, bolesť poľaví. Aký liek by potreboval?

5. Mechúrika Koščúrika veľmi nafukuje. Má hnačku, celého ho vydúva, až dýchať nemôže. No pomáha mu, keď

ho líštička-kmotrička ovieva chvostíkom. Aký liek by ho vyliečil?

6. Mechúrik Koščúrik je po hnačke celý splasnutý, vyčerpaný, ani putovať nevláda. Žabka-skákajlabka vie, aký liek ho vzpruží.

7. Princ sa išiel radiť so Slnčovým kráľom, no po rozhovore s ním dostal nepríjemnú kožnú alergiu. Ktorý liek by mohol použiť? Ak by si nespomenul, Mesačný kráľ ho poslal za Maruškou z rozprávky Soľ nad zlato. Ona mu určite poradí.

8. Snehulienku už nebvá život u siedmich trpaslíkov. Stále musí variť, prať, žehliť, leštiť mini nábytok a triediť diamanty, čo trpaslíci vykopú. A Šmudlo sa nechce umývať a Dudroš neustále dudre... Snehulienka zobrala metlu a v zúrivosti vyzametala celý dom. Potom sa jej trochu uľavilo.

Keď sa trpaslíci vracali domov, uvideli Snehulienku tancovať pred domom. Mysleli si, že je šťastná, no to ešte netušili, čo ich čaká. Snehulienka na nich kričala, že ju z nich bolí hlava a či stále musia chodiť domov v tom čudnom rade, že ju mal poľovník v tom lese radšej skántriť. Snehulienku mrzelo, že tak vyvádza, uvedomovala si, že ich ľúbi... len keby ju tak nebolela hlava.

Trpaslíci ako správni muži nič nepovedali, len sa zavreli do dielne a vyrobili sklenenú truhlu. No viac by Snehulienke pomohli, keby jej dali liek...

9. Kráľ vyhnal Marušku zo zámku, lebo mu povedala, že ho ľúbi ako soľ. Teraz len sedí na tróne, žiali za ňou a vzdychá. Aký liek by mu pomohol?

10. Do kráľovstva, kde po vyhnaní Marušky nemali soľ, sa opäť vrátilo šťastie. Princezná Maruška priniesla

soľ. Urobili veľkú oslavu. Konečne sa mohli poriadne najesť. Ale keďže mäso, ktoré predtým skladovali v komore, nemohlo byť nasolené, skazilo sa a dve staršie sestry z neho dostali poriadnu hnačku. Zhoršila sa im hodinu po polnoci, boli vystrašené, vyčerpané, no stále sa potrebovali hýbať a prosili Marušku, aby bola s nimi. Maruška im odpustila ich úklady a naordinovala im liek...

11. Princ pobožkal žabku. Nepremienila sa na princeznú, no princovi sa spravili afty. Nechcel ich liečiť, ale vyplachoval si ústa roztokom jedného lieku, aby sa mu afty nezapaľovali a nehnisali.

12. Vajce sa rozhodlo, že pôjde na vandrovku. Bolo zo svojho rozhodnutia poriadne namäkko, triaslo sa, malo trému, dokonca začalo behať na toaletu. Ak mu niečo nedáme, nikdy sa na vandrovku nevyberie a nevznikne o ňom rozprávka.

13. Zlej kráľovnej zrkadlo povedalo, že najkrajšia na svete je Snehulienka, nie ona. Bola z toho veľmi rozmrzená, a tak sa poriadne potúžila vínkom z kráľovskej pivnice. Ešte viac však bola podráždená a nevrľá, keď ju začala bolieť hlava, začala ju drviť zimnica a dokonca jej bolo ťažko na žalúdok.

„Zrkadlo, povedz mi aspoň, aký liek si mám dať, aby mi bolo lepšie,“ rozkázala kráľovná zrkadlu.

14. Dlhý, Široký a Bystrozraký putovali, keď v tom Bystrozraký zbadal zapálené slepé črevo. Aby ho zachránili, dali mu dva lieky. Aké?

Odpovede môžete zasielať na adresu tatiana.pukancikova@gmail.com. Tých z Vás, ktorí odpovedajú správne, odmeníme malou pozornosťou.

HOMEOPATIA

SLOVENSKÁ AKADÉMIA KLASICKEJ HOMEOPATIE
ORGANIZUJE

MAMA TATA KURZ

JEDNODUCHEJ HOMEOPATIE NIEN PRE BUDÚCE MAMIČKY

...ABY STE IŠLI S MENŠÍM STRACHOM
A VÄČŠOU RADOŠŤOU PRIVÍTAŤ NA
SVET SVOJE DIEŤATKO...

PRE BUDÚCE MAMIČKY A OTECKOV, DULY A VŠETKÝCH, KTORÍ CHCÚ BYŤ OPOROU PRE BUDÚCU MAMIČKU

JEDNODUCHÉ VYSVETLENIE PRINCÍPOV HOMEOPATIE; ZÁŽITKOVÁ FORMA HOMEOPATIE, KTORÁ VÁS VNÍMA AKO „ČLOVEKA“

KURZ MOŽNO REALIZOVAŤ KDEKOLVEK NA SLOVENSKU PRI MIN. POČTE 10 ÚČASTNÍKOV

PROSTREDIE REŠPEKTUJE VAŠE POTREBY

PRIESTOR NA OTÁZKY A RIEŠENIE VAŠICH PROBLÉMOV

TEHOTENSTVO: NEVOLNOSTI, ZÁVRATY, OPUCHY, PRECITLIVENOSTI, ANÉMIE...

PÔROD: STRACH PRED PÔRODOM, KONTRAKCIE, BOLEŠŤ, NÁSTRIH, OTVÁRANIE SA...

MAMIČKA PO PÔRODE: PROBLÉMY S DOJČENÍM, ZÁPALLY PRSNÍKOV, POPRASKANÉ BRADAVKY, PO-PÔRODNÉ BLUES...

NOVORODENEC: INKUBÁTOR, DOJČENIE, SPÁNOK, KOLIKY, POKOŽKA, ZADOČEK, PUPOK, SOOR...

VIAC INFORMÁCIÍ:
DR. JANA KOLENOVÁ, SAKHOM.
KLASICKÝ HOMEOPAT S PRAXOU V KOŠICIACH

MOBIL: 0905 503 982
E-MAIL: JANA.KOLENOVA@GMAIL.COM
WWW.HOMEOPAT-KURZY.SK

SLOVENSKÁ AKADÉMIA KLASICKEJ HOMEOPATIE
WWW.KLASICKA-HOMEOPATIA.COM

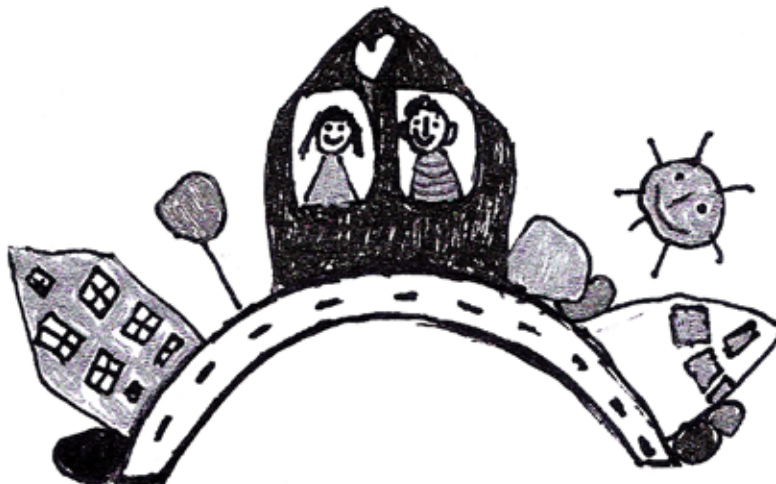
Homeopatické zvesti

občasník o homeopatii v živote a živote s homeopatiou
Odborný garant: Dr. Jana Kolenová SAKHom., Tel.: 0905 503 982, E-mail: jana.kolenova@gmail.com, www.homeopat-kurzy.sk
Šéfredaktor: Mgr. Tatiana Pukančíková, Tel.: 0918 034 014, E-mail: tatiana.pukancikova@gmail.com
Autori článkov: Jana Kolenová, Tatiana Pukančíková, Katarína Strišková.

SLOVENSKÁ AKADEMIA KLASICKEJ HOMEOPATIE
ORGANIZUJE 6-MESAČNÝ KURZ

DOMÁCA HOMEOPATIA

PRE RODIČOV, STARÝCH RODIČOV A VŠETKÝCH, KTORÍ SA SAMI CHCÚ
ROZHODOVAŤ O SVOJOM ZDRAVÍ

„HOMEOPATIA LIEČI VÄČŠIE PERCENTO PRÍPADOV
AKO KTORÁKOĽVEK INÁ LIEČEBNÁ METÓDA A JE TO
NAVYŠE BEZPEČNEJŠIA, EKONOMICKEJŠIA A VEĽMI
KOMPLEXNÁ MEDICÍNSKA VEDA.“

MAHÁTMA GÁNDHÍ (1869-1948)

- JEDNODUCHÁ HOMEOPATIA PRE PRAKTICKÉ POUŽITIE DOMA
- ZÁKLADY FILOZOFIE A PRINCÍPOV HOMEOPATIE
- 1 VÍKEND V MESIACI = 14 HODÍN VÝUČBY
- PRIENIK DO PODSTATY HOMEOPATIE CEZ SKUTOČNÉ PRÍPADY POD VEDENÍM SKÚSENÉHO HOMEOPATA

- ÚRAZY, PRVÁ POMOC, OPERÁCIE - KEDY JE OPERÁCIA NEVYHNUTNÁ?
- ČREVNÉ OCHORENIA, ZÁPÁL SLEPÉHO ČREVA, HNAČKY, ZÁPCHY, HEMOROIDY...
- HORÚČKA, NÁDCHA, CHRÍPKA, KAŠEĽ, ANGÍNA, ZÁPÁL PLŮC, LARYNGITÍDA...
- MENŠTRUÁCIA - PROBLÉMY; ŤAŽKOSTI V PRECHODE; BOLESTI HLAVY...
- DETSKÉ ERUPTÍVNE OCHORENIA - OVČIE KIAHNE, OSÝPKY A POD.;
- ČERVY, VŠI A INÉ PARAZITY
- ZÁPALY UŠÍ, AFTY, ZÁPALY SPOJIVIEK, JAČMENE...
- OČKOVANIE - AKO VIE HOMEOPATIA POMÔCŤ PRI OČKOVANÍ...
- ZUBY - OD PREREZÁVANIA AŽ PO STRÁCANIE

ZAČÍNAME!

29. - 30. 10. 2011
KOŠICE

JANUÁR 2012,
BRATISLAVA

(MIESTO A PRESNÝ DÁTUM
BUDÚ UPRESNENÉ NA
WWW.HOMEOPAT-KURZY.SK)

VIAC INFORMÁCIÍ:
DR. JANA KOLENOVÁ, SAKHOM.
KLASICKÝ HOMEOPAT S PRAXOU V KOŠICIACH

MOBIL: 0905 503 982
E-MAIL: JANA.KOLENOVA@GMAIL.COM
WWW.HOMEOPAT-KURZY.SK

SLOVENSKÁ AKADEMIA KLASICKEJ HOMEOPATIE
WWW.KLASICKA-HOMEOPATIA.COM